

[Erenbjerg]

ning. Det konservative folkeparti har blot kunnet slå op i folketingets forhandlinger for den 11. maj 1978 og dér læse daværende skatteminister Jens Kampmanns redogørelse om en skattereform. Her vil man kunne læse, hvorledes man på en socialt retfærdig måde løser problemet.

Vi erkender, at skatteskalaens trin i takt med udviklingen i lønninger og indkomster stadig må justeres, hvis reallønnen skal sikres. Så langt er vi enige med de konservative. Vi er enige om målet, men vore midler er ret så forskellige. De hævder frimodigt i bemærkningerne til forslaget, at en ændring vil kunne ske uden provenutab for staten, hvis man samtidig foretager nogle ændringer i de offentlige ydelsers konstruktion. Her peger man først på, at folkepensionen skal ændres, således at alle skal have folkepensionens grundbeløb plus pensionstillægget, som i dag kun tilflyder dem, der ikke har indtægt ved siden af pensionen. Hvis man går ud fra, at folkepension til alle skal være af samme størrelsesorden som i dag, vil det blive en betydelig merudgift. Her bliver altså ikke nogen midler til at forlænge proportionalstrækket med – tværtimod.

Ja men proportionalstrækkets forlængelse skal dog betales, men af hvem? Det skal eksempelvis betales af brugere af daginstitutioner, hvor man efter konservativ tankegang skal lægge mere vægt på betaling efter institutionens driftsudgifter end efter forældreindkomsten. Ikke bare skal eksempelvis en enlig forælder nu betale mere, for at andre mere velbærgede kan slippe billigere. Der skal også blive noget tilovers til at lempe skatten med for de højere indtægter. Alle skal fremover have det samme børnetilskud, hvilket vil sige, at man, forudsat at summen af udbetalte børnetilskud skal være den samme, må skære i de dårligst stillede børnetilskud for at kunne give bedre stillede noget mere. Det er simpelt hen asociale forslag, som aldrig vil kunne få vores støtte.

Men der er enkelte lyspunkter: uddannelsesstøtten skal ændres, således at forældreindkomsten ikke længere får nogen indflydelse på den tildelte støtte. Ja, man antyder endog, at den nuværende støtteform skal opbrydes. Ligger der heri et tilsagn om at afløse de statsgaranterede banklån med statslån – det skal jo være rentefrie lån efter de konservatives opfattelse – eller er det en form

for uddannelsesløn, som antydes? Det er unægtelig nye toner fra det konservative folkeparti, men vi er villige til at se på det.

Men ak, hurtigt kommer man tilbage til den konservative fortid. Der er endnu ikke midler nok til at forlænge proportionalstrækket. Nej, de arbejdsløse, der som tidligere sagt sikkert gerne vil forøge deres indtægt, skal også bidrage. Der er nemlig ingen, som efter 13 ugers ledighed skal kunne oppebære mere end mindstebetalingen til ledige uanset en tidligere indtægt.

Endelig skal, som rosinen i pølseenden, socialindkomsten tages op til nyvurdering. Man havde nær sagt: selvfølgelig skal vi heller ikke skånes for dette. Den sociale retfærdighed, der ligger i denne indkomstbetragtning, kan ikke tages for gode varer i de konservatives skattetanker.

Det er gavnligt en gang imellem, at grænserne mellem partiernes synspunkter trækkes op her i folketinget. Derfor skal de konservative ikke have utak, fordi de har fremsat dette forslag. Enlige forældre, lavindkomstgrupper skal betale, og arbejdsløse skal beskæres, for at indtægter med trækprocenter på 63 skal slippe billigere. Det er en gang asocial politik, som vi vender os imod.

Brixtofte (V):

Forslaget fra det konservative folkeparti får principiel støtte fra venstre. De problemer, der rejses i forslaget, interesserer i allerhøjeste grad også venstre, og mange af de konkrete anvisninger på, hvordan man skal løse problemerne, er venstre enig i.

Det er et stort samfundsmæssigt problem, at man har indrettet lovgivningen på en sådan måde, at skatter og aftrappende sociale ydelser i mange tilfælde helt forhindrer, at nogen får noget ud af at gøre en ekstra arbejdsindsats. Det, vores samfund har brug for, er, at vi arbejder os ud af problemerne, og derfor bør lovgivningen indrettes således, at de, der yder en indsats, også bliver belønnet.

Da venstre har fremsat et forslag, der minder meget om det her, og som er til behandling i politisk-økonomisk udvalg, vil jeg naturligvis foreslå, at vi i skatteudvalget får de bilag, som er relevante, og også får dette forslag oversendt fra politisk-økonomisk udvalg.